

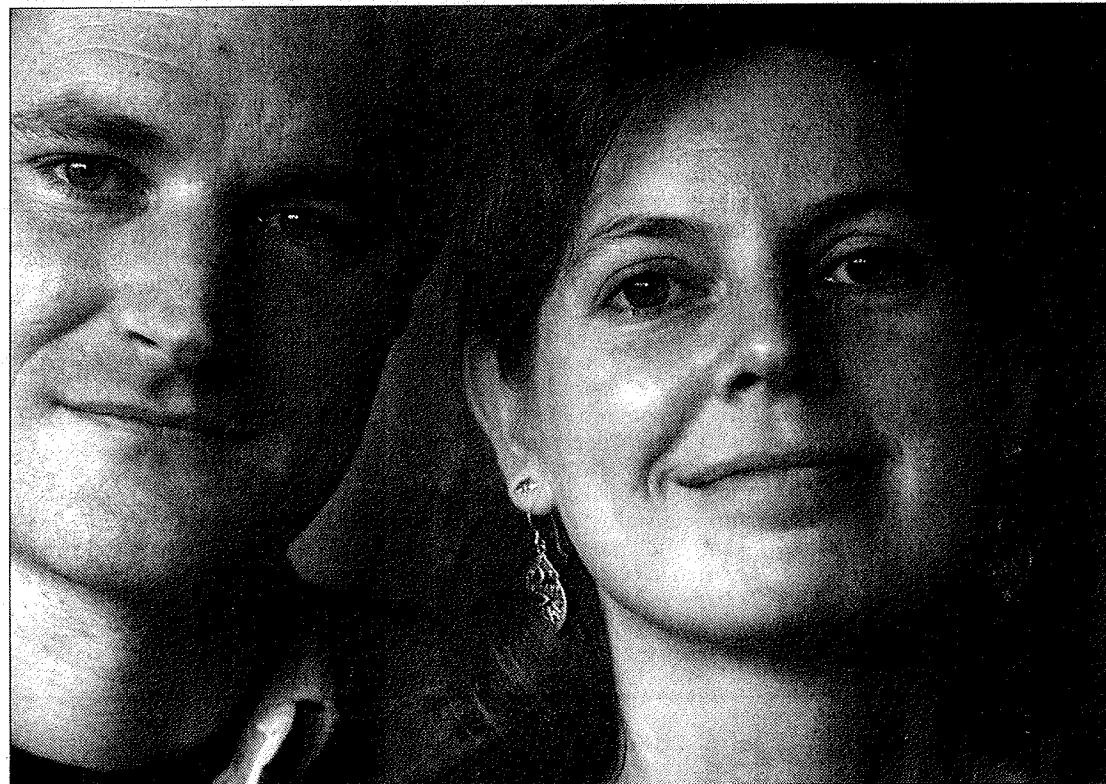
Abcoude - Azië met bus, trein en boot

Wat voor velen een onbereikbaar ideaal lijkt, hebben Sandra Bakker en Dennis de Bruin uit Maarssen gewoon gedaan. Ze maakten een reis over land van Abcoude dwars door Azië heen tot in Laos. Na afloop had Sandra zoveel aantekeningen dat ze een boek schreef over hun ervaringen.

Door Frits Stegen
Maarssen

Tien maanden deden Bakker en De Bruin er over om van Abcoude naar Laos te reizen. Van augustus 1999 tot en met juli 2000. Hun vervoersmiddelen waren vooral bussen, treinen en boten.

Reden voor deze manier van reizen: op deze manier ontmoet je veel mensen. En mensen, daar interesseren beiden zich voor. Wat hen betreft is er bijna niks leuker dan met personen te communiceren als je onderweg bent. En dat je dan niet altijd de taal van het land machtig bent, is niet echt een beletsel. Veel mensen spreken Engels. En als iemand die taal niet beheerst, heb je altijd nog je handen en voeten. En niet te vergeten, een woordenboekje. Vooral in Azië vinden mensen het leuk om met buitenlanders over zichzelf te praten, merkten Bakker en De Bruin. „Zo ontmoeten we in Laos een man op een boot die ons zijn hele levensverhaal vertelde,” herinnert Sandra zich. „Maar ook in China hadden we veel contact met de bevolking. Op school leren de Chinezen dat ze beter niet met buitenlanders kunnen praten. Maar dan zit je in de trein en dan wordt er meteen iemand ge-



Dennis de Bruin en Sandra Bakker. (Foto UN/AC - Jaap de Boer)

zocht die Engels spreekt. Ze willen gewoon alles weten over het leven in het Westen.” De twee Maarssenaren kozen er bewust voor hun reis in Abcoude te beginnen. Daar zijn ze geboren. Zij dertig jaar geleden en hij 35 jaar terug. Achteraf bekeken had vertrekken uit Abcoude ook een voordeel: de plaatsnaam staat zo leuk als titel van het boek. Khap Djaai, Van Abcoude naar Azië per bus, trein en boot. Khap Djaai betekent in Laos dank je wel. Het boek gaat vooral over de ontmoetingen die de twee Maarssenaren onderweg hadden. Sandra destilleerde de tekst uit de aantekeningen die bij elkaar drie orders vulden. Dennis maakte foto's. „De mensen die we hebben ontmoet, hebben eigenlijk onze reis gemaakt.” Terugblikkend vormden twee landen een hoogtepunt voor Bakker en De Bruin. Op de eerste plaats

China. „Vooral de Chinese muur was fantastisch,” zegt Sandra. „Ook de Chinezen zelf waren erg aardig. Al kloppen de vooroordelen wel over op straat spugen en boeren laten. Daar moesten we wel aan wennen.” Ook Laos was voor de twee een bijzondere beleving. Vooral vanwege de tegenstellingen in dat land tussen arm en rijk. „Bij de grens stopt het asfalt en zijn er alleen nog maar onverharde wegen. Laos is erg arm. Het lijkt wel of je zestig jaar terug in de tijd wordt geslingerd.” In grote lijnen reisden de twee van Abcoude naar Berlijn en van Berlijn naar Warschau. Van daar uit gingen ze naar Moskou en met de Trans Siberië-expressie naar Mongolië en China. Hier bleven ze drie maanden om vervolgens verder te reizen naar onder meer Vietnam, de Filipijnen en Thailand. Uiteindelijk eindigden ze in Laos. Vandaar vlogen ze naar Rome. In Rome bleven ze

drie weken om hun reis niet te abrupt te laten eindigen. Waar De Bruin en Bakker ook kwamen, overal ontmoetten ze mensen die er eigenlijk niks van snapten dat ze zo'n grote reis maakten. Ze zijn als Nederlander toch rijk, vonden veel Aziaten. Waarom komen ze dan naar arme landen? Rijk voor Nederlandse begrippen zijn de twee niet. Dennis is sales manager bij een technische handelsonderneming. Sandra directiesecretaresse. Banen waarvan er genoeg te vinden zijn. Vandaar dat ze die voor de reis ook gewoon opzegden. Vol vertrouwen dat ze bij thuiskomst weer aan de slag zouden kunnen. Hun huis in Maarssen verhuurden ze via een speciaal bedrijf. Toen ze besloten de grote reis te gaan maken, gingen ze lezen. Lezen over de landen waar ze doorheen zouden reizen en over de verschillende klimaten. Zodat ze niet in het ene land tijdens de re-

gentijd zouden arriveren en in het andere gedurende de hete periode. Vervolgens moesten ze de visa voor de verschillende landen regelen. Dit klinkt vrij ingewikkeld en dat was het ook. Het besluit om te gaan was minder moeilijk. „We hebben ons leven lang langere en korte reizen gemaakt,” legt Sandra uit. „Thuis waren we altijd aan het rennen en vliegen. Tot we ons afvroegen: wat vinden we nou leuk? Het antwoord luidde reizen. Dus: we hebben dat maar gewoon gedaan.” Volgende maand vertrekken De Bruin en Bakker weer voor een lange, verre reis, opnieuw naar Azië. Of die weer in een boek resulteert, is nog de vraag.